

nisu uspjeli da dobiju relevantne podatke o smrti svog deteta od zdravstvenih ustanova u kojima su deca rođena, ali ni od matičnih službi koje su dužne da sve činjenice evidentiraju u matičnim knjigama. Krivične prijave roditelja tužilaštvo je odbacivalo zbog nedostatka dokaza. Anketni odbor Skupštine Srbije, osnovan sa ciljem da se ispita ovaj slučaj u svom izveštaju je preporučio niz mera kako bi se predupredile ovakve pojave. Zaštitnik građana je takođe sačinio izveštaj u kome se konstatuju propusti državnih organa.

Jedan od ovakvih slučajeva dobio je svoj epilog pred Evropskim sudom za ljudska prava koji je 26.3.2013. godine doneo presudu u slučaju *Jovanović protiv Srbije* i ustanovio da je došlo do povrede člana 8 EKLJP.320 Kako EKLJP članom 8 štiti pojedinca od proizvoljnog mešanja države u privatni i podični život, ESLJP

je stao na stanovište da postoji i pozitivna obaveza države na delotvornost istražnih postupaka u vezi sa porodičnim životom. Kako podnositeljki predstavke nije bilo dozvoljeno da vidi telo svog sina, niti joj je dostavljen obdukcioni nalaz, niti postoje naznake da je po podnošenju krivične prijave tužilaštvo sprovedo valjanu istragu, ESLJP je konstatovao da je podnositeljka predstavke pretrpela trajnu povredu prava na poštovanje njenog porodičnog života jer joj država u kontinuitetu nije pružala pouzdane informacije o sudbini njenog deteta. Takođe, ESLJP je u svojoj presudi utvrdio da je Republika Srbija dužna da u roku od godinu dana od pravnosnažnosti presude uspostavi mehanizam za obezbeđenje pojedinačnog obeštećenja svim roditeljima koji su u istoj ili dovoljno sličnoj situaciji kao podnositeljka predstavke, kao i da bi nadzor nad ovim mehanizmom trebalo da ima nezavisno telo. Ovo telo bi trebalo da bude u mogućnosti da pruži pouzdane odgovore u vezi sa sudbinom svakog deteta, kao i da pruži odgovarajuću naknadu u svakom konkretnom slučaju, te da u skladu sa tim ono treba imati odgovarajuća ovlašćenja.

Rok od jedne godine koji je ESLJP postavio Srbiji istekao je 9. septembra 2014. godine, a navedeni mehanizam nije uspostavljen, uprkos tome što Udruženje roditelja nestalih beba tvrdi da je tužilaštvo podneto preko tri hiljade krivičnih prijava u vezi sa slučajevima nestalih beba ali da istraga nije pokrenuta ni u jednom od ovih predmeta. Ministar zdravlja je izjavio krajem novembra da će Vlada Srbije Zaštitnik građana je konstatovao „da su nepostojanje ili neusklađenost svih potrebnih administrativnih procedura i nepoštovanje postojećih; neodgovoran odnos pojedinih organa, organizacija i službenika prema dokumentovanju službenih radnji i čuvanju dokumentacije, protok vremena i neuviđavan i birokratski odnos pojedinih javnih službenika prema članovima porodica, učinili da se danas bez posebne istrage specijalizovanih državnih organa ne može sa potpunom pouzdanošću reći da bebe nisu protivzakonito odvajane od porodica. Vidi: Izveštaj Zaštitnika građana o slučajevima tzv. „nestalih beba“ sa preporukama, del. br. 12443, 29.7.2010. formirati posebnu komisiju za rešavanje slučajeva nestalih beba i da će pravilnici za rad komisije biti usvojeni do 15. januara 2015. godine.

Komitet ministara, kao organ Saveta Evrope koji je zadužen za sprovođenje nadzora izvršenjem pravnosnažnih presuda ESLJP na svom sastanku održanom 25. septembra ocenio je da su prvi koraci ka uvođenju gore pomenutog mehanizma preduzeti, ali da Srbija mora uložiti mnogo veće napore u ispunjenju obaveza koje su joj naložene pravnosnažnom presudom, pre svega imajući u vidu da je rok postavljen presudom već istekao. Na sastanku Komiteta ministara 4. decembra konstatovano je da je Srbija u